

Bèlgica obre l'òpera als amants de Tintín

"Les joies de la Castafiore" s'ha estrenat al castell de la Hulpe, prop de Brussel·les

Les joies de la Castafiore, òpera basada en l'àlbum de Tintín del mateix títol, s'ha estrenat al castell de la Hulpe, prop de Brussel·les, en un "innovador acostament a l'univers d'Hergé", el creador del cèlebre reporter, segons els responsables de la producció.

"És l'aventura més musical de Tintín, en la qual la lírica està present en cada pàgina", va afirmar Cédric Monnoye, director d'Òpera per a Tots, entitat impulsora del projecte, que celebra amb aquesta aposta el seu vintè aniversari.

Per "Les joies de la Castafiore" desfilen tots els personatges fonamentals de l'univers d'Hergé: el capità Haddock, els policies Dupond i Dupont, el professor Tornassol, Néstor el majordom i la diva milanesa Bianca Castafiore.

"La major dificultat ha estat portar a la realitat personatges de dues dimensions", afirma Karine Van Hercke, responsable de vestuari. "La clau era traslladar els colors del còmic a l'escenari, cosa que ha suposat un treball en equip de molts mesos".

El fet que el relat es desenvolupi íntegrament al castell de Moulinsart va facilitar l'adaptació, asseguren els responsables. "És l'àlbum més clàssic d'Hergé, en el

que respecta la unitat de lloc, espai i temps", va explicar François de Carpentries, responsable del llibret i de la posada en escena.

Quan, el 1963, Hergé va escometre "Les joies de la Castafiore", es va proposar deixar de banda els viatges i l'exotisme que caracteritzen les històries de Tintín: "L'únic vehicle que utilitza Tintín en tot l'àlbum és una bicicleta", ha destacat De Carpentries.

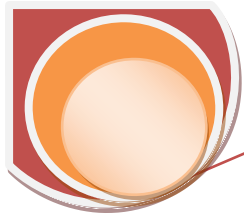
"Les joies de la Castafiore" es representa a l'aire lliure, davant l'històric castell de la Hulpe.

L'orquestra està dins del castell, oculta als ulls dels espectadors. Per al projecte s'ha comptat amb intèrprets d'àmplia trajectòria internacional, amb experiència a la Scala de Milà, l'Òpera de París o el Metropolitan de Nova York, com és el

cas de la soprano Hélène Bernardy, que interpreta Bianca Castafiore.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

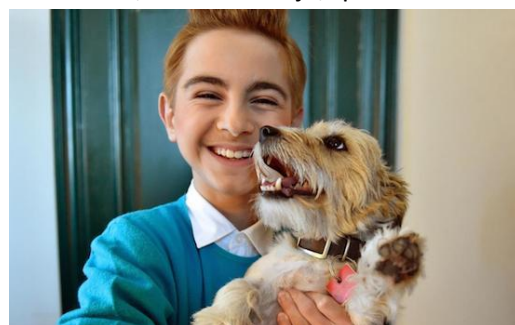
El tenor d'origen espanyol Daniel Gálvez-Vallejo exerceix de Serafí Llantió, secundari còmic que apareix en diverses històries d'Hergé. "Jo vinc de l'òpera dramàtica; sempre he fet personatges molt greus, com Rodolfo de 'La Bohème', Alfredo de 'La Traviata' o el Don José de 'Carmen'", ha assenyalat. No obstant això, quan li van proposar "passar una bona estona" ficant-se en la pell del venedor d'assegurances Serafí Llantió, Gálvez-Vallejo, que també ha estat Hoffmann a "Els contes

d'Hoffmann", va acceptar perquè "em venia de gust un parèntesi, fer alguna cosa divertida", va afirmar. Encara que de mare d'Almeria i pare cordovès, el tenor va néixer i ha fet la seva carrera a París, no només com a cantant sinó com a director i compositor. "La música és molt sacrificada, però és la meva vida,

gaudeixo

molt cantant", afirma aquest artista que ha actuat al Liceu de Barcelona, al Palau de la Música de València o la Scala de Milà. "Quan jo era petit, no hi havia moltes ocasions per somiar", explica. "Però les històries de Tintín ens permetien als nens viatjar, anar al Tibet."

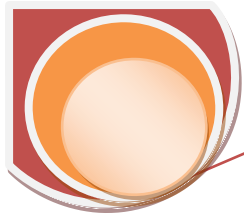
El paper de jove reporter aventurer ha recaigut en el soprano de tretze anys Amani Picci: "Vaig conèixer a Tintín per la pel·lícula, i em sento molt identificat amb ell, encara que jo no he anat a la Lluna".

"Les joies de la Castafiore" es representa del 17 al 26 de setembre al castell de la Hulpe.

En podeu veure un petit vídeo de l'obra a RTBF: http://www.rtbf.be/info/medias/detail_les-bijoux-de-la-castafiore-version-comedie-lyrique-a-la-hulpe?id=9083910.

(Font: La Vanguardia, Le Figaro, El Diario, El Universal, ABC, RTBF, ...)

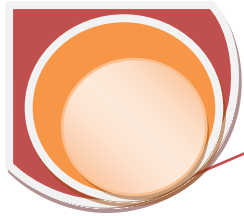

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

El proper 27 de setembre hi ha les anomenades eleccions plebiscitàries per decidir si els catalans volem la independència o no la volem. Tot plegat ha generat un enrenou a nivell de Internet i xarxes socials sense precedents. Corre de tot, a favor del SI, del No, del ... i s'aprofita qualsevol imatge per manipular-la i enviar a dojo. A nosaltres ens en han arribat unes amb Tintín i els seus amics com a protagonistes i, **sense voler ofendre cap susceptibilitat ni a cap bàndol**, us les oferim. Potser ja les tindreu però per si de cas,

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Per acabar, el soci de Terrassa, Urbici Claret, ens acaba d'enviar els següent missatge:

Benvolguts.

*Repasant el "Lotus blau" en català he trobat, tant en l'edició relligada com en l'àlbum d'editorial joventut, que en la vinyeta 36C4 s'hi escriu "**bergonya**", així **amb B**.*

En sabeu res o és una errada en les publicacions que jo tinc?

Nosaltres hem revisat els "de casa" i efectivament, en lloc de **vergonya**, està escrit així:

Solament volem manifestar que en l'edició de Casterman/Panini, amb traducció de l'equip Link i imprès a la Xina, aquest paràgraf l'han interpretat com: **Això es vergonyós!...**

Com diu l'Urbici, si en sabeu res, ens ho feu saber.